

Յ. Դարդել, որ կաթոլիկ եկեղեցական էր, 1377 թ. Դահիքէ քաղաքում ծանօթացաւ զերուած էեւոն Զ-ի հետ Դարդելը գնում էր երաւաղէմ որպէս ուխտաւոր զերազարձին մաս թագաւորի մատ որպէս խոսավանակայր եւ անձնական քարառզար + Դարդել բաւական ծառայութիւններ արաւ էեւոնին, եւ ահա նա որպէս ականատես զկոյ՝ նկարագրել է մեր զերջին թաղաւորի կեռնքը, եւ որ գլխաւորն է Հայոց թագաւորութեան վախճանը : Այս գիրքը լոյս տեսաւ 1891 թ. Ս. Գևորգի բարձրագում, հրատարակութեամբ Թիֆլիսի Հայոց Հրատարակչական ընկերութեան :

Հ. ՏԻՐ-ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՐԵԱՆՑ

Վ Ե Ա Յ Ա

Թոյլ ու կակուզ տւազին վրայ եղերթին՝
Նուրբ ու սպիտակ փրփուր մը լոկ ցանելով՝
Ալիքները կ'երթան կուգան յամրագին,
Հոգեվարքի շնչին պէս սպառելով :

Մեռելի պէս նա հանդարտիկ կը ննջէ,
Էեցունկ ցուսնին հմայքին տակ կախարդիլ,
Եւ հովիկին՝ որ էեղագին կը շնչէ՝
Ալիքներու շշունջն հոս հոն սփռելով :
ԱՐՏԱՒՐ. ԶԴ

Վ Ե Ա Յ Ա Յ Ա

Յ Ի Շ Ա Տ Ա Կ Ա Ր Ա Ն ՊԱՍՄԱՉԵԱՆ ԳՐԻԳՈՐ ՊԱՏՐԻՄՐՔԻ

Առացաք ի վեր անդր բատ ժամանակի սովորութեան . ահա Այսէ
որ ի վաղուց ժամանակ ոց հետէ վասն ծախուց սմբեց լինէր օգնու-

թիւնս ի յԵրուսաղէմէ , որպէս զիտեմք եւ տեսնալ իսկ ևմք . զոր ո-րինակ , որպէս Մեծ Վարդապետն , այսինքն՝ Գրիգոր Պատրիարքն Ե-րուսաղէմի , զոր առնէր հանապազ Ռվաճնէս պատրիարքին կառաւնդ-նուպօլուսոյ , որ զամենայն սէտո եւ զգակառութիւնս հոգայր , տուաք-ըսվ նմա միշտ եւ զայն լիապէս եւ ոչ թէ ճշգմամբ : Ոչ ապաքէն կրկին նոյն մեծ վարդապետն ձեռամբ մեծ մէք Սեղմոսին եւ Ղալա-թիոյ Ար Լուսաւորիչ Հեկեղեցւոյն Աւաղերեց յափիսուն կոչեցեալ Տէր Սահակին , իյիինելն Յակոր պատրիարքին Պատրիարք քսան հազար զլ . որոյ յայսմ բանիս ականատես եւ տեղեակ ևմք :

Թողում ասել վասն վէճիցն , որք լինէին ի Բներիայ եւ ի Գալա-տիայ եղելոցն , զոր առաքէր նմա զբազում փողս նոյն ինքն Դրիգ մէծ Վարդապետն եւ պատրիարքն յաւելորդովքն հանգերձ : Ո՞չ ապաքէն յորժամ Մինաս կաթողիկոսն եղեւ Պատրիարք Ստամպօլու եւ Յակոր պատրիարքն յորժամ եղեւ Երուսաղէմի պատրիարք . որոց վասն սոցին զերկուս ի պատրիարքու թիւանց զծախսն եւ զիւարացման քառասուն հա-զար զրչս ի յարդեանցն Երուսաղէմի տրեցնեալ եղեւ , զոր մնք ինքնին բարձեալ տարաք յԵրուսաղէմի ի Ստամպօլ եւ ձեռամբ մերով զոր հա-տուցաք ի պարտատեարցն ի Չուինայ խանն եւ ի Մուրատիանց օօտայն , եւ առւաք յումմէ որ առեւալք էին ազատելով զձեռազիրն նոցին սր վասն պարտուցն , որք էին հրկուց պատրիարքաց , այսինքն՝ Մինասայ եւ Յակորայ կնքովքն կնքեցեալս : Ո՞չ ապաքէն ի զառնաշն Յակորայ պատրիարքին ի յԵրուսաղէմէ ի Ստամպոլ , չորս հազար վնէժականս ետուր նոյն Յակոր պատրիարքին Դէորդայ ոլուարիարքին ի փողիցն Երու-սաղէմի՝ վասն լինելոյն նմա վերստին լամարիարք Կոստանդնուպօլուսոյ :

Մի՞թէ նոքա որդիք աղասիք էին , մեծք միայն որդիք օտարաց եւ ծառայք էաք , որ այսքան ի նեղն ձգելով զմեզ ճմիցնեալ եղաք ի բա-րեպաշտութիւնէ նոցին Հաստատեցին զիմին եւ բարձրացուցին զպա-րիսպ Սրբոյն Յակորայ մերոյս ութ հազարաւ , որ այսու գովութիւնս առին եւ պարծանք եղեն ազգին , որք արարին զմեզ կարօտս մաղթա-նաց այլոց , որպէս որ ի մէջ Պատմողօքէն Ռւղջունակրոյն զրեալ տե-սանի :

Իսկ եւ զմերոյս ի յամենայն կողմանց զորպիսութիւնս ի վկայա-կան զրեանց : զոր ընդ ժամանակս ժամանակս վասն մեր գրեալս , որ չէպ առ մեղ , զորոց զիւրաքանչիւրն վասմամիտ ընթերցօղքդ կարէք իմանալ եւ ի բաց որոշել ի յաջ եւ կամ ի յանեակ ըստ իսկճի մտաց ձերոց :

Եւ զայլ մանրամասնաբար դիպուածսն զոր զիտեցեալ : զանց ա-րարիալ ի յիշումն առնելն , զի մի զուցէ յԵրկարս թիւնէ ասացուածոցն ձանձրութիւնս առքերիցի բարիմիտ բնթերցողացդ : այլ միայն շոյ :

ասացից որ վերջապէս հարկաւորեցառ լքանել եւ թողուլ գամինայն՝ առնելով յանձին մերում զնեղութիւնս եւ տառապանս, միայն թէ հեռոի լինել ի թշնամանաց եւ ի նախատանաց ։ զի ընտրեցի ընդ աղք կալ ի տան Աստուծոյ, քան թէ բնակել ի յարկս խստասրտաց եւ բնակել ի յանկեան իմիք եւ ի օտարոտի վայրոջ եւ ունել զկեանս խազաղս եւ շատանալ սակաւիկ հացիւ ։ պատառաւ միով քան թէ զտունս լի ամենայն բարութթ եւ սրտադողութթ, որ ողորմութիւն Աստուծոյ ողորմածք տան եւ պարզեւեն մեզ զմեր օրըստորէական եւ զնոգեպահիկ թոշակիկն, քանի որ կենդանի իցեմք. ուստի ապիրատք ընկալցին բատիւրեանց ապիրատութեան. ի նահանգովզ ոչ գտանեցաւ վասն մեր պատառ հացի եւ կամ կաթիլ ջրոյ վասն ըմպելոյ. այլ գրեթէ փակեցան ի վերայ մեր երկինք եւ երկիր առ ի արբութանել եւ առ ի բուսու ցանել, զի աւուրք նղիայի դիպեցան առ մեզ եւ եկին ի վերայ մեր ։ զի եւ նորքա, որք յառաջագոյն խոստանային մեզ զմնամեծ նկանակս, բայց ի վերջն ո՛չ երբեք կարացաք արժանի լինել ի միոյ փշրանաց եւ զայն անկելոյ ի սեղանոյ իւրեանց անաչառ խորհրդոյն նոցին, կամ կաթիլ ջրոյ կաթեցեալ ի ծագ մատանց ո՛չ կամնցան եւ ո՛չ մնացին ի վերայ խոստամանցն զոր խոստացանն, այլ զներհակս յառաջադրեցին մեզ եւ ի յանկրելիս լեցին զմել :

Աստանօր կարէ ասել ոք եւ հարցանել ցմեզ, ո՛վ անձնդ վշտալի, զի ահա տեսանեմ զքեզ վշտացեալ եւ դառնացեալ կրելով զմարմոքումդ սրտի. բայց մի՛ վշտանար եւ մի՛ նեղեր զանձն քոյ այդչափ եւ մի՛ զարմանար ի վերայ ազգին քոյ եւ մեծ ազործութեանց նոցին. այլ ա՛ռ քեզ զմիւթարութիւնս եւ զսփոփանս ի վերայ տկարացեալ բնութեան քոյ եւ կա՛լ քեզ օրինակս, որք են ի Սաւրք Գիրս եւ բաւական է քեզ. զոր օրինակ ահա Արէլ, որ ի յեղօրէ իւրոյ սպանաւ. Յակոր ի Յեսաւայ եղեւ հալածական եւ փախստական. Յովսէփ ի յեղբարց իւրոց արկաւ ի գուրք. Գրիստոս Տէր մեր եւ Աստուած՝ ի յանդրանիկ յորդւոցն, այսինքն՝ ազգէն Խորայելացւոց խաչեցաւ, եւ զայս ոչ թէ ի յօտարաց այլ ի սիրելեաց եւ ի մէջ տան նոցա վիրաւորեցաւ եւ չարչարեցաւ ։ Նմանապէս եւ քո սիրելի ազգն, որ ի մէջ տան իւրեանց վիրաւորեցին զքեզ ի սիրտ եւ ի հոգի, զի ըստ որում ի բնէ ունի զբաղում գործողութիւն արժանի յիշատակէ, զոր գործեցին եւ գործեն միշտ. եւ զի թէպէտ խոստովանին զինքեանս յարեթական որդիս եւ ի յազգէ նորին, բայց ունին ի վերայ յինքեանց զբանն Քանանու, զի միշտ ջանան եւ հանապազ կամին եւ ըզձան, զի յայտնեացին եւ հրապարակիցեն զմերկութիւնս հարց եւ աեարցն իւրեանց. քան զի լուցանեն զճրազս եւ ածեն զաւելս, հետազտեն եւ որունեն եւ հետաքրքիրս լինին, մինչեւ զտանիցեն եւ տեսանիցեն զմերկութիւնս հարց եւ տեսարց իւրոց եւ զնիցեն զրիծս եւ զարասս առանց

ի զնմտանաց դատելով եւ գստապարտելով : Զի՞ զո՞ ի նախնեաց Սըրբոց հարցն ոչ անգուսնեցին եւ մահացուցին , որք էին ի յաղցէն իւրեանց . վասն զի եթէ ի թշնամեաց եւ ի յօտարաց նախատեցեալ լինի ցէին , ոչ էր աճնքան հիացումն եւ զարմացումն . բայց ընդ յայս պարա է զարմանալ զի ի յաղցէն եւ ի յընտանեաց իւրեանց կրեցին զոր ինչ եւ կրեցինն . զստ բանի Տեսոն , թշնամիք առն ընտանիք իւր . զոր ուրինակ Սըրոյն Դրիգորի Լուսաւորչի , որ աղջն իւր , ի յառութենէ սրտից իւրեանց ո՛չ արժան եւ բաւական համարեցան զի միով կերպիւ չարչարանօք չարչարեցէին , այլ զնորահնար եւ զբազմատեսակ տանջանս հնարեցին եւ չարչարեցին եւ զայն երիւք հնդօք ամօք , որպէս յայտ է : Նմանապէս զոմանս ի լերինս եւ ի վայրս սպանին , որպէս զսու ըրն Աըխատակէս : Նոյնպէս վասն սրբոյն Վրդանիսի խորհեցան զխորհու րդ սպանութեան . Սըրոյն Ծրդատայ արբուցին զդեղ մահու՝ հանելով ի կենացն . զոմանս բրածնեծս առնելով , որպէս զսու ըրն Յուսիկ , եւ զոմանս խեղզամահս առեալ , որպէս զսու ըրն Դանիէլ . զոմանս կապելով ընդ ազի ձիոյ՝ ի դաշտավայր տեղւոյ կոխան առնել առալով՝ այնպէս սպանին , որպէս զսու ըրն Դրիգորիս . եւ ոմանց տալով զբաժակ մահու , որպէս ետուն Մեծի Սըրոյն Ներսիսի . եւ զայլ սոյնպիսի մեծազործութիւնս բազումն եղեալ յառաջազոյն , զոր ի յիշումն առնելն սարսափեցուցանէ զմարդս եւ ի մեծի ամօթի լինի ազգն հայոց :

Սակայն հարկաւորի եւս , զի զոմանս գործողութիւնս գործեցեալս արժան է ի յիշումն առնել , որ ի վերջում ժամանակի եւ ի դարուս յայտմ եղեն եւ գործեաց ի ազդն քոյ . որ ըստ ասից սրբոց եւ ըստ կոչման նոցին , որք թէպէտ աղդ , սակայն բարբարոս եւ տիրատեաց ազդն հայոց : Զի՞նչ ոչ արարին եւ զի՞նչ ոչ գործեցին տեարցն իւրեանց , զորս պատկանի մարդ ի յայլոց ազգաց ի յիշումն առնելն առաջի ազգաց օտարաց . զոր օրինակ երանելի զՏէր կոմիտասն , ըստ որում էր ընտիր եւ սուրբ քահանայ ոմն , զոր ամբաստանեցին զնմանէ եւ մատնեցին մատնիչք այսու փաստիւ . որ վասն գիտելոյն եւ ճանաչելոյն զնշմարտութիւն եւ առ յայտ ա՛յնքան խստացան եւ չարախօսեցին ի վերայ նորին , մինչեւ ետուն գլխատել . որ եւ եղեն պարտականք զնորին անպարտ արեանն :

Ակնայ քաղաքի զիւղէն էպուշենցի՝ զՄահակ վարդապետն եւ արքեղիսկոպոսն , ըստ սրում Պատրիարք Հայոց կոստանդնուպօլսույ . յաւուրմիում մինչ գային զառ ի վայր ի Կէտիկ Փաշա կոչեցեալ փողոցովն ի վերուստ եւ ի լուսամտից տանցն հայոց . ի վերոյ զիխոյ նորին եւ զւեղարն մինչ ունէր ի զլուխս . Թափեցին զգարշութիւնս ապաւառից եւ խայտառակս արարին այնպէս , որ ի նեղութենէ եւ ի յայրեցմանէ

սրտին իւրոյ , հանեալ ի բերանոյն զանիծ ոկ ո՞ն րանս , որ զի՞նի սակաւ աւուրց եղեալ մնագոյն էրդեհմաւնս , սկսեալ ի յայնմ տեղւոջէ ուստի ինքն էանց . որ զբազում տունս եւ զբնակութիւնս , ընդ նոսին զումանս բնակիչս , զոր այրեաց տուրեց եւ զարձոյց յաճիւնս եւ թուխիր . աստանօր կատարեցաւ բանն նաայեայ , զոր ասէ . «զր սնս իմ որ ելանէ ի բերանոյ իմմէ , մի՛ զ սրծցի զ ստարէ մինչեւ կատարեցի » :

Զակեցի Դաղար կաթողիկոսին , իւրայիշք եւ իւրոյ ազդայինքն էին , որ չարաչար մատանեցին թէ՛ զինքն եւ կոմ թէ՛ զիջմիածին , գաղանացեալ ազգին պարսից զոր կողոպտեալ եւ մերկացուցեալ զամենայն , որ ինքն եւ զինքն հազիւ թէ կարայ ապրեցուցանել ի մահուանէ :

Սոյն Դաղարս էր որ զծերունի եւ զտրբեակոպոսունս զոմանս անխնայապէս եւ բարբարոսաբար զո հանս բրածեծա առնէր եւ զոմանս ի յաքորս առաջէր եւ ոմանց զներս եւ զմօրուս նոցայ տայ : Գերծուլ եւ չարաչար մատանէր ի ձեռու զանազա : Եւ դառն անջանադ : Որք էին տղնուականք եւ ծերունիք եւ արքեակնկոպուունք եւ անձինք պատուաւորք արժանիք գահակալութեանց . ո՞չ ապաքէն ազդ էին եւ ազգայինք եւ ծառայք աթոռոյն , ոսկերք յոսկերաց եւ մարմինք ի մարմոց եւ անդամք մարմոցյն եւ գլխոյն Քրիստոսի : Գահաւորեն ո՞չ այլ ինչ . եթէ ոչ առ ի փորձել զիշախանութիւնն եւ զույգնութիւնն իւրեանց ի վերայ հապատակացն եւ հնազանդեցելոցն . հովիւք անուաննեն զինքեանս : ոչ թէ տածել եւ խնամել զհօտս : այլ տալ ի ձեռս զայլոց եւ աւազակաց : Գահաւորեն առ ի խնդրել զփառս ի միմեանց . բայց զփառս զառ ի միոյն Աստուծոյ ո՞չ զիտեն եւ ո՞չ ճանաչեն : Հասանեն ի յիշխանութիւնս եւ ի պետութիւնս , առ ի նուածել զստորազրեայս բւրեանց , ջանան յայտնել զմերկութիւն այլոց : Նկատեն եւ տեսանեն զիւզս ի յաչս այլոց , այլ զգերանս , որք են ի յակունս իւրեանց , ո՞չ տեսանեն եւ ո՞չ երբեք ճանաչեն :

Ագուլեցի Ալանէս վարդապետն եւ եպիսկոպոսն , որ էր Նուիրակ էջմածնայ Կոստանդնուպօլսոյ քաղաքին եւ նահանգաց նորին , էր ամբ սուրբ եւ սրբաէր • ուստի զբազում բանս զրպարտանանց ասացին՝ Եւ խօսեցան ի վերայ նորա ազդն իւր . որ խոցելով եւ վիրաւորելով զսիրտ եւ զնողի նորին ցաւեցուցեալ հթող եւ զնաց այնպէս :

Գրիգոր մեծ վարդապետն եւ պատիւարքն Սրբոյն Սաղինայ , որ էր մի յաշակերտաց Տեառն Վարդանայ Ամրտոլեցւոյ , որոյ վարքն եւ համբաւն սրբութեան եւ վարուցն նորին սփուեալ եւ տարածեալ ընդ ուրբատ տիեզերաց : զոր իւրեւ արևզակն ֆայլէր ի մէջ ազգին իւրոյ . ունի ի միաբանից իւրոց , Երզնկայեցի կիւրեղ անուն , արհամարեաց զնա եւ զրագումս անդունիաց ո՞չ խնայելով զծերու թիւն նորին եւ ո՞չ

պատկառ-լով ի նորին մեծ համբաւէն այնպիսի երջանիկ եւ սրբազրո՞ն անձինն . այլ ստուգուալ ի յիւրոյ դիւական ախտակրութենէն եւ ամբարտաւ անութենէն , խօսեցաւ զրանս յերեսս նորին զոր ինչ կամեցաւ եւ խոցոտեւ զսիրտ եւ զնողի այնպիսի հոգիացեալ առն երջանկի եւ քրազանի :

Ովանէս պատրիարքն Կոստանդնուպոլսոյ , աշակերտակից նոյնոյ մեծի վարդապետի եւ պատրիարքի Սրբոյն Սաղիմայ , որ իրեւ երկրորդ Հսկերերան եղեւ ի . ևմ ժամանակին , քանիցս անդամ ի յիւր ազգէն եւ ի իւր ժողովրդոցն յարեան ի վերայ նորա ի մէջ յեկեղեցւոյն սուսերոց եւ բրոք , վասն ճանաչելոյ նորին զնշմարտութիւն եւ հեաեւելոյն նմա , որ ո՞չ սակաւ զաղմուկս յարուցին եւ նախատական քանս եւ հայնոյութիւնս խօսեցան . եւ այնքանը որք կամէին ի կենաց հանել զինքն , որ հազիւ զերծաւ եւ կարաց զանձն իւր ապրեցուցանել ի ձեռաց խօսաւորուց անօրինաց եւ այնպիսի տիրատեաց ժողովրդոց :

Յակոբ պատրիարքն Կոստանդնուպոլսոյ , աշակերտ պատրիարքին , Ավաննու Սմբատօլեցոյն , որ էր այր գիտուն եւ հմուտ գրոց առառուածայնոց , Աստուածաբան կոչեցեալ . զսա բազմիցս նախատակոծս առեալ եւ միշտ ի յանարդի ունել , եւ ա՛յնքան որ միշտ առ ոտս հարկանէին : Քանզի յորժամ առաջադէմք իշխանք գնային առ պատրիարքն ի առառութիւն նորին , ուստի եթէ ոչ յառնիցէր ի յոտին եւ ոչ ընթանայցէր ընդ առաջ նոցա , մեծապէս ցաւէին , խոժոտէին եւ օխս եւս պահէին ի սիրաս իւրեանց . կամ թէ երբեմն հանդիպէր որ գնայցէր պատրիարքն առ նոսա , հազիւ երբեք առաքէին ընդ առաջ նորա զմի ի սպասաւորաց . եւ կամ յորժամ նեղեալք էին ի վերայ իւրեանց պատրիարքին ընդ յերկար ժամանակս կանզնեցուցանէին ի յոտին եւ այնպէս խօսէին ընդ նմա եւ կամ թէ նախատէին զինքն մնձաւ . նախատանօք : ի բարկութիւնս շարժէին ի վերայ , մեծապէս սպառնային եւ խրոխային եւ անբժշկելի վերոց վիրաւորէին եւ մեծաձայն բարբառով գոշէին եւ ասէին . մեք զպատրիարքարանի դրան զսեամսն քերելով քերելոց իւր եւ զաշակերտեալսն նմա զնջելով զնջելոց եմք . եւ այլ այսպիսի վիրաւորական բանս խօսելով ընդ նմա , որ այսու ցաւէր , մորմօքէր եւ մեծաւ հառաջմամբ ի յոդոց հանէր , տառապէր եւ տագնապէր ի սրտին :

Պրօխորոն վարդապետն , արքեպիսկոպոսն , քաղցր բարուք եւ զիմք եւ բազմաշատ նուիրակն Սուրբ Երուսալէմի , ի յայնմ ժամանակի ոմանք գլխաւոր իշխանքն Հայոց , յորդորեցին զինքն : ի ծածուկ Յակոբայ պատրիարքէն , եւ արարին Պատրիարք Հայոց Կոստանդնուպոլսոյ . որ ի լինելն նորին , խեղճ եւ ողորմելին միայն հօթն օր . կարաց տեւել ի պատրիարքութեան իւրում . այլ զինի հօթն աւուշց , մեծաւ անարգութեամբ . բազում նախառնօք , զանազան զբարտութեամ :

“

և բազում հայնոյութք գաղաղակս բարձին եւ ո՞չ ընդունեցին զինքն ամենեւին . այլ արտաքս հ մնին զինքն ի Պատրիարքարանէն այսունախատանօք . զի ոմանք թքնէին ընդ յերեսա, ոմանք ապտակս հարկանէին , ոմանք աքացի եւ բռնցի ընդ յերկիր քարչէին , ոմանք զնանդերձ եւ զինշարն նորին ծուէնս ծուէնս առնէին քարչ տալով զինքն այնդէս հանեալ ի պատրիարքարանէն , մատնելով եւ տալով ի ձեռու բըռն նաւորաց յաքորո առաքեցեալ եղեւ ի զղեակն Պոնտոսի . ուստի մնալով յամանակ ինչ, եւ զինի անդ կալաւ զինճակն իւր, գոլով ի մէջ մնձ զառնութեան եւ տառապանաց :

Դէտն թրակնոյ , Ովանէս եպիսկոպոսն , որ մականուամբ Պիւլյիւլ կոչին ր, որ զինի Սրբահամ կաթողիկոսին Թրակացւոյ, ըստ որումէր առաջնորդ նոյնոյ քաղաքին , սոյն Ովանէս վարդապետն եղեւ առաջնորդ . ուստի սոյն Ովանէս վարդապետն եւ եպիսկոպոս հրաւիրեցեալ ի ճաշ ի տունն տ մմմի իշխանի ի յայն քաղաքի . ուստի զնացեալ նորա ի տունս յայնմ կոչողին , ի մատնենի ի տունս նորին , միամտարար հանեալ զինքարկուն ի իւր յանձնէն եւ դնէ ի յանկեան միումեւայնաբէս քազմի ի սեղան պարապելովն ի ճաշ : Ու սոյն ի տան յայնմ դա սննցեալ ումանք շարաճճիկ անձինք զթէզներերան վերարկուին խեղճ միամտին այնմիկ ամուրս կապեալ , որ այնուհեաեւ զբութէ իրրեւ զպարկս ձեւացուցեալ : ուստի ի մէջ յայնմ պարկս ձեւացելոյն լնուն ի մէջն զաւելորդս սեղանոյն , այսինքն՝ զփշրանս հացից, զոսկերս մսից, զծայրս կանաչից եւ զայլս սոյնպիսի աւելլորդս որ ի սեղանոյն , զսոսայ զամէնն ժողովեալ ի միամտին լնուն ի մէջ յայնմ վերարկուին . վասն որոյ ի գնալոյն ժամանակն յորժամ կամիցի զգենուու զվերարկուն իւր, ապա տեսանէ իրրեւ զկրպակ մը եւ կամ իրրեւ զբաղերթս :

Ուրեմն յայսնի է թէ յայս գործողութիւնս նոցին ո՞րպէս զառնացեալ լինի հողի նորին եւ զինչ ոչ անցուցանէ ի սրտէ իւրմէ . որ զայս մօօք պա՛րս է իմանալ եւ ենթադատել որ զայն ծերունի եպիսկոպոսին զայսպիսի խայտառակութիւնս արարին եւ այսպիսի անարդութք անարգեցին . թէպէտ ինքեանք անարգեցան եւ ոչ թէ նա . զի ի հարկէ ապիրատն ընկալնու ըստ իւրոյ ապիրատութեան :

Առա զինի եւ յետ ամենայնի ասացից եւ զայս եւս . որ մի՞թէ սակաւ խուժանք էին այնոքիկ . որք եկին եւ կուտեցան ի վերայ քոյ . մինչեւ յայնժամ յայանեցան այն երկու ամենի գաղանքն եւ եօթնաւութու վիշապունքն , այսինքն՝ Բալուեցի Մանուէլ երէցն եւ Ակնեցի Ալիրահամ ստահակն , որ երբեմն ի գործ եւ ծառայութեան քեզ պարապէր : Արք յարեան ի վերայ քոյ , որոց երկաքանչէւրոց բերանոյն կայակունք հատանէին եւ հոսէին ի բերանոց թիւնս մահառիթս . որք եւ անըմբերելի քանս բարու բանաց ի բերանոց իւրեանց առ արտաքս թա-

զէին ըստ թուոյ զլիսոց եւ բերանոց իւրեանց ամենամեծ բանս դրսարականաց , որոց լսողքն սարսէին եւ սարսափէին եւ զդողումն կալնոյր զնոսա , որք լսէինն եւ ի բազում անդամ զմահս անցուցանէ ին ընդ քեւ . որք ըստ ամենային ջանային մեծաւ ջանիք իւրեանց գայն , զի զարիւն քոյ տայցեն հեղձուցանել եւ դաշնադիրս եղեալ ընդ միմեանս , ըստ բանի յայնմ , զի ոչ ուտիցեն եւ ոչ ըմպիցեն մինչեւ որ մահացուցանիցեն զեեւ :

Նոքա որք յառսջաղոյն զքեզ արթուն անուամբ կոչէին , բայց ի վերջն ջանացին ի քուն մահու ննջեցուցանել . նոքա որք հսկողս յոր ջրջէին , սակայն զինի կամէին զաջս քոյ կափուցանել . յառաջաղոյն որք Ռարբիու ընդունեցին , բայց ի վերջն կամեցան եւ եղծելով եղծեցին . պետ վարժից կոչեցին . սակայն ի վերջն դատօվք եւ դատախազս եղեն . վասն որոյ կարէ տաել զայն բանս ի վերայ քոյ , որ ոչ ոք մշղաւոր իրրեւ զքեզ , ոչ ոք անօրէն , ոչ ոք ամբարիչտ , ոչ ոք անիրաւ , ոչ ոք չարադրոք , ոչ ոք վրիպևալ , ոչ ոք սիսակեալ , ոչ ոք մեղուցեալ եւ ոչ ոք դատապարտեալ . վասն զի դու միայն ես ի մէջ ամենայն պարատարաց պարտաւորս . վասն որոյ ինքն Տէր բարձցէ ի քէն զպահ պարտաւորութիւնդ եւ վերացուցէ զնախատիրնո քոյ , ծածկելով աջովն իւրով զազիտութիւնդ եւ զմերկութիւնդ . զի լստ որում աղջոյ քոյ միշտ ջանացօզ է զի յայտնեցին զմերկութիւն հարց եւ տեարց իւրեանց որպէս զթանան :

Ոմանք ի յազգէդ քու մէկ մեծամեծս պարծին ի պարծողութիւնս իւրեանց ասելով մեք եմք աղջ սուրբ եւ ժողովուրց ընտիր եւ սեփական , որպէս որ պարծին եւ ասեն էջմիածին սիր , որ իբր առնեն ի վերայ յինքեանց զանուն միածնի . բայց ի կողմանէ զործողութեանց իւրեանց ամեննելին հեռիք , որպէս յայտ է արարմանց եւ ի զործոց նուցա , որք երբեմն հնարինք իւիք բերելով ի ձեռք զումանս ևպիսկոպոսունս եւ կամ զայլ կարգաւորս արկանեն ի բանաւ եւ տան նոցա տանջանս զանազանս եւ չարչարանս բազումս . զի երբեմն զնոսա թաղելով ի յերկիր մինչեւ ցմէջս եւ պահելով զնոսա անսուազս ընդ յերկուր ժամանակս , ուստի այսու ոչ շատացեալ յաւելան եւ զայտ եւս . որ ի յաւուր Աւագ Ռւրբաթու պրկելով զնոսա փայտի եւ խաչի , ալտ զինի երբեմն թքանելով ընդ յերեսս եւ երբեմն ապտակս մալով , արհամարելով , այդանելով եւ հայոյելով չարաչարս չարչարեն որպէս թէ զթրիստոս . որ ընդ այսու գիտաւորութեամբս չարչարելով զնոսա համարեն որ երբեւ զթրիստոսն չարչարէին : Արդ եթէ չարչարմցեալքն համարիցի(ա) իրրեւ զթրիստոս , ապա ուլիմն ինքեանք համարեալք են որպէս զչարչարուզս , որք չարչարիցին զԾէրն . բայց նոքա ողորմութիւն Աստուծոյ Վրկին եւ ազատին ի ձեռաց խստասբաց եւ ի չարչարողոց . ուրեմն

պա՛րտ է տեսանել որք գործեն զայսպիսի գործողութիւնս եւ ողաք, և դինքեանս ազգ սուրբ եւ զորդիս էջմիածնի եւ հիմն հաւատոյ ազգին Հայոց :

Ի ժամանակի մեծի եւ յընդհանրականի հալածման, որ եղեւ ի յաւուրս Զաքարիայի պատրիարքին կալվանցւոյն, որ ի ձեռն իւրոյ ամենախոհեմութեանն լսելովն ոմանց քինախնդիր քոու արանց, որ յարոյց զայն մեծագոյն հրդեհումն հալածանաց. արդեօք զո՞րպիսի անտանելիս սուրբ հասին ի վերայ ժաղովրդեան ուղղափառաց եւ կամ զորպիսի նեղութեանց եւ անձկութեանց դիպեցան. զի Կարգաւորք բոլորքն փախստականք, նորածին երախայք բազումք ծնելով առանց մկրտութեան, մեռնողք թարց խոստովանութեան եւ արձակման զըր. կեալք ի խորհրդոց եւ ի յետին թոշակէ. ետուն հանիլ ի գերելմանց զմնեալք եւ ձգեալ ի արտաքս առ ի լինել կերակուր գաղանաց եւ թռչնոց. բանտարկեալք մաշեցեալք ի բանտի եւ ի յաքսորս, յորոց բազումք ի նոցանէ ի կենաց իւրեանց թափեցեալք. ոմանք ի քաղցու եւ ի ծարաւ նուազեցեալք եւ մեռեալք. եւ այլք առ տանջանս եւ տո չարչարանս մատնեցեալք. Թողումք ասել զտուժումն իւրեանց եւ զմսիումն դրամոց նոցա, զոր մախեցին մեծամնե քանակօք ի յերկոցունց կողմանց. որք զամենայն զիշերս աշխատեցան եւ ոչինչ կալան եւ օգտեցան բաց ի վնասակարութենէն, զոր կրեցին. վասն զի ո՞վ կարէր մեկնել զնորս ի սիրոյն հռօմէականի սրբոյ եկեղեցւոյն. ո՞չ նեղութիւնք, ո՞չ վիշտք, ո՞չ հալածանք, ո՞չ չարչարանք, ո՞չ մերկութիւնք, ո՞չ սովլ, ո՞չ մահ, եւ ո՞չ այլ ինչ արարածք կարիցեն մեկնել ի սիրոյն Սրբոյ Եկեղեցւոյն. ուստի ըստ ասից առաքելոյն ուրախ էին Ք չարչարանս իւրեանց. վասն զի լնուին զպականութիւնս չարչարանց Տեառն իւրեանց Յոհ Քաի, եւ քաջալերէին զմիսեանս քաջութք մեռանել, որք էին ի բանտի. որ զայս ոչ այլ ինչ, եթէ ոչ վասն սիրոյն Սրբոյ Եկեղեցւոյն :

(Հ Ա Յ Ա Հ Ա)

Ա Յ Ա Հ Ա Հ Ա Հ Ա